

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 031770 23 Увп
Бањалука, 22.01.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Свјетлане Кнежевић, председника вијећа, Татјане Ступар и Асмира Коричића, чланова вијећа, уз учешће Ане Матић, као записничара, у управном спору по тужби Правобранилаштва Републике Српске, Сједиште замјеника Бањалука (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број [...] од 19.4.2022. године Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Бањалука (у даљем тексту: тужена), у предмету исправке грешке, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 031770 22 У од 13.01.2023. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 22.01.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба Републике Српске, заступане по Правобранилаштву Републике Српске, Сједиште замјеника Бањалука изјављена против рјешења Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Подручне јединице Б. број [...] од 14.7.2021. године, којим је, ставом 1 диспозитива, исправљена грешка уписа стварног права у катастру непокретности, настала у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима у листу непокретности број 118 к.о. П. Д., на непокретностима означеним као к.ч. број 1420 „О.“, стамбени објекат, број зграде 1, површине 53 м²; остали објекти, број зграде 2, површине 16 м² и двориште површине 378 м²; к.ч. број 1421/1 „Б.“, њива 6. класе, површине 2247 м²; к.ч. број 1423 „О.“, воћњак 3. класе, површине 6410 м²; к.ч. број 1424 „О.“, шума 4. класе, површине 1345 м²; к.ч. број 3049/1 „К.“, њива 7. класе, површине 5601 м²; к.ч. број 3049/2 „К.“, њива 7. класе, површине 37 м² и к.ч. број 3050/2 „К.“, њива 6. класе, површине 3085 м², као и на објектима, уписаним у „А1“ листу истог листа непокретности на начин да се умјесто до сада извршеног уписа права заједничке својине Републике Српске и Д.К., изврши упис права својине у корист Д.К. са 1/1 дијела. Ставом 2 диспозитива одређен је упис у катастар непокретности на основу тог рјешења, док је ставом 3 диспозитива у „В“ листу непокретности одређен упис забиљежбе да рјешење о упису није правоснажно.

Одбијање тужбе образложено је позивом на одредбу члана 140 Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“, број: 6/12, 110/16 и 62/18, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру), те разлозима да је закључком ПЈ Бањалука од 22.3.2021. године обустављен поступак утврђивања права својине на

узурпираном земљишту, означеном као к.ч. број 1420, 1421/1, 1423, 1424, 3049 и 3050/2, уписано у п.л. број 118 к.о. П. Д., који је покренут по захтјеву Д.К., а као разлог због којег се поступак обуставља наведен је одустанак именованог од захтјева јер се предметни поступак рјешава кроз исправку грешке у катастру непокретности. Сходно томе оцијенио је неоснованим инсистирање тужиоца да се у погледу истих парцела већ води поступак расправљања узурпације, као и тврдњу да тај поступак није окончан. Стога је нетачна и тврдња тужиоца да нема услова да се води поступак ради исправке грешке уписа стварног права у катастру непокретности. Одустанак Д.К. од поднесеног захтјева услиједио је након што је првостепеним рјешењем од 14.7.2021. године, на које је стављена клаузула правоснажности дана 30.7.2021. године, исправљена грешка уписа која је настала у току поступка излагања, када је извршен упис права заједничке својине Републике Српске и Д.К.. Накнадно је утврђено да је дана 27.7.2021. године изјављена жалба против тог рјешења, па је закључком истог органа од 18.8.2021. године укинута клаузула правоснажности, што је без утицаја на другачије одлучивање.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због повреде одредаба Закона о управним споровима и Закона о општем управном поступку, те због повреде материјалног права. У захтјеву наводи да је у току поступка указивао да се у погледу истих парцела уписаних у лист непокретности бр. 118 к.о. П.Д. води поступак расправљања узурпације по захтјеву Д.К. па да није било услова да се води и поступак ради исправке грешке, које изјашњење је упућено поступајућем органу, али исто није било од утицаја. Сматра да није јасно на основу којих чињеница је одбијена тужба и потврђени закључци изведени у управном поступку, које сматра погрешним.

Тужена у одговору на захтјев истиче да остаје код навода датих у образложењу оспореног акта, те предлаже да се захтјев одбије.

Д.К., заинтересовано лице у овом управном спору, није доставио одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду по одредби члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је претходно вођен поступак излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивање права на непокретностима, па је рјешењем Комисије број [...] од 15.6.2016. године утврђен садржај непокретности у привременом листу непокретности број 118 к.о. П.Д. на којим је утврђено право заједничке својине у корист Републике Српске и Д.К.. Захтјевом од 08.10.2019. године Д.К. је затражио исправку грешке уписа заједничке својине на предметним непокретностима, јер је на истим уписан као посједник са 1/1 дијела. Првостепеним рјешењем је након расправљања свих спорних чињеница примјеном одредбе члана 140 Закона о премјеру и катастру извршена исправка грешке као у диспозитиву и утврђено право својине у листу непокретности број 118 к.о. П.Д. у корист Д.К. са 1/1 дијела. Оспореним актом одбијена је жалба и прихваћен правилним закључак првостепеног органа да су испуњени услови из одредбе члана 140 наведеног закона да се изврши исправка грешке настале приликом излагања предметних некретнина на јавни увид.

По оцјени овог суда, а код чињенице да је поступак излагања на јавни увид предметних непокретности за к.о. П.Д. окончан и да је ступио на снагу, дана 26.5.2019. године по објављивању у „Сл. гласнику Републике Српске“ број 39/19, то се грешке уписа настале у поступку излагања могу отклонити примјеном одредбе члана 140 став 2 Закона о премјеру и катастру, што је у овом поступку и урађено.

У поступку по захтјеву проведена је усмена јавна расправа на којој је странкама омогућено учешће, извршен је увид у сву приложену документацију те утврђено да су предметне непокретности прије ступања на снагу катастра непокретности за к.о. П.Д. биле уписане у посједовном листу број 118 к.о. П.Д., са правом посједа Д.К. са 1/1 дијела, на основу рјешења о наслеђивању Основног суда у Бањалуци број [...] од 25.9.2008. године, иза оца Б.К, а који је уписан 1999. године иза Б.К.(1), који је уписан 1969. године. Такође, да се исте по старом премјеру односе на парцеле, односно дијелове парцела уписаних з.к. ул. број 1057, 1056 и 1055 к.о. СП П.Д., које су са правом сусвојине уписане на Републику Српску са 3/30 дијела, Д.К. са 10/30 дијела и друге. Република Српска уписана је на основу рјешења о наслеђивању Основног суда у Бањалуци број 71 0 О 078130 10 О од 30.8.2010. године, иза З.Р., рођ. К., али никада није била у посједу предметних непокретности. Током поступка тужилац је доставио изјашњење од 10.7.2020. године у којем је навео да се поводом истих некретнина води поступак расправљања узурпације, по захтјеву Д.К., те да је исти првенствено потребно ријешити с обзиром да је тај захтјев поднесен дана 22.6.2016. године. Међутим, Д.К. је у управни спис доставио закључак тог органа од 22.3.2021. године којим је обустављен тај поступак расправљања узурпације, па како је утврђено да против истог није изјављена жалба, то је правилан закључак нижестепеног суда да је неосновано инсистирање тужиоца, које поново истиче и у захтјеву, да се у погледу истих парцела води поступак расправљања узурпације, као и тврдња да тај поступак није окончан.

Произлази да је правилно утврђено да је заинтересовано лице Д.К. стварни корисник предметних непокретности, па је постојао основ да се примјеном одредбе члана 140 став 2 Закона о премјеру и катастру изврши исправка права својине уписаног у поступку излагања и заинтересовано лице као вјероватнији власник упише са правом својине са 1/1 дијела.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев за ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Ана Матић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић